РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 16 април 2014 година

относно прехвърлянето на предписани емисионни единици по партидата на страна по Протокола от Киото в регистъра на Финландия

(нотифицирано под номер C(2014) 2475)

(2014/224/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Решение 2002/358/ЕО на Съвета от 25 април 2002 г. за одобрение от името на Европейската общност на Протокола от Киото към Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации по изменението на климата и съвместното изпълнение на задълженията, произтичащи от нея ([1]), и по-специално член 3 от него,

като има предвид, че:

(1) В Решение 2006/944/ЕО на Комисията ([2]) се определят съответните нива на емисиите за Съюза и неговите държави членки за първия период на поети задължения по Протокола от Киото.

(2) С Решение 2010/778/ЕС на Комисията ([3]) бе изменено Решение 2006/944/ЕО, като бяха определени съответните окончателни нива на емисиите, разпределени на Съюза и на всяка държава членка, и като бе предвидено окончателната аритметична разлика от 19 357 532 тона еквивалент на въглероден диоксид между количеството емисии на Съюза и сбора от количествата емисии на държавите членки да бъде издадена като предписани количествени единици от Съюза. Освен това, в посоченото решение бе предвидено прехвърлянето на пет милиона предписани емисионни единици по партидата на страна по Протокола от Киото в регистъра на Дания.

(3) При приемането на Решение 2010/778/ЕС бе отбелязано, че прехвърлянето на пет милиона предписани емисионни единици на Дания не засяга собствеността върху оставащия аритметичен излишък на Съюза.

(4) През декември 2011 г. на състоялата се в Дърбан 17-а конференция на страните по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата („РКООНИК“) бе прието Решение 2/CMP.7 на Конференцията на страните, разглеждана като среща на страните по Протокола от Киото („Решение от Дърбан“). В посоченото решение бяха установени правила за отчитане на земеползването, промените в земеползването и горското стопанство („LULUCF“) за втория период на поети задължения по Протокола от Киото („Протокол от Киото“) към РКООНИК.

(5) В Решението от Дърбан е налице значително отклонение от предходните правила за отчитане, договорени по Протокола от Киото за първия период на поети задължения. В решение 16/CMP.1 на Конференцията на страните, разглеждана като среща на страните по Протокола от Киото, приета от 11-а конференция на страните по РКООНИК в Монреал през декември 2005 г., се предвиждат ограничения, както е посочено в приложението към въпросното решение, за целите на ангажиментите на страните по първия период на поети задължения по Протокола от Киото. Освен това в Решение 16/CMP.1 се предвижда възможността страните да надвишат тези лимити чрез компенсиране на нетните емисии („дебити“) вследствие дейностите по залесяване, повторното залесяване и обезлесяването съгласно член 3, параграф 3 от Протокола от Киото, с нетни поглъщания („кредити“) вследствие дейностите по стопанисване на горите в съответствие с член 3, параграф 4 от Протокола от Киото. Това правило за отчитане обикновено се нарича правило на компенсирането. В Решението от Дърбан не се предвижда подобно правило на компенсиране за втория период на поети задължения по Протокола от Киото.

([1]) ОВ L 130, 15.5.2002 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 358, 16.12.2006 г., стр. 87.
([3]) ОВ L 332, 16.12.2010 г., стр. 41.

(6) Правилата за отчитане в Решението от Дърбан предвиждат ограничения за използването на кредити, произтичащи от дейностите по стопанисване на горите, с цел да се отчете ангажиментът за смекчаване на последиците във втория период на ангажименти по Протокола от Киото. Съгласно това решение, дадена страна не може да използва повече кредити, произтичащи от дейностите по стопанисване на горите, от еквивалента на 3,5 % от емисиите на тази страна, без LULUCF, в своята базова година или базов период за изпълнението на своя ангажимент за смекчаване на последиците.

(7) Промените в правилата за отчитане по отношение на LULUCF, съгласно определеното в Решението от Дърбан, имат значително отражение върху начина, по който страните отчитат дейностите в областта на LULUCF през втория период на поети задължения. Поради географските различия в сектора на земеползването и голямото разнообразие в националните особености в тази връзка, отражението на промените се различава значително между отделните държави членки. Изключването на правилото за обезщетение от правилата за отчитане, изложени в Решението от Дърбан, се отразява на изпълнението на задълженията на страните за втория период на ангажименти по Протокола от Киото. Това важи особено за гъсто залесените страни, като се има предвид, че условията в сектора на LULUCF се различават в отделните страни.

(8) В заключенията си от 9 март 2012 г. Съветът призна отражението на промените в правилото за отчитане за компенсирането през втория период на ангажименти по Протокола от Киото, чрез признаване на „особеностите на гъсто залесените страни, особено по отношение на ограничените възможности за обхващане на емисиите от залесяване, възстановяване на горите и обезлесяване с нарастващи поглътители в резултат от стопанисването на горите“. В същото време Съветът призова Комисията „да проучи възможностите за намиране на задоволително решение, като същевременно се гарантира екологосъобразността“.

(9) Специфичният случай на гъсто залесените страни бе също признат от Съвета през 2012 г. в рамките на процеса, довел до приемането на Решение № 529/2013/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно правила за отчитане на емисиите и поглъщанията на парникови газове, дължащи се на дейности във връзка със земеползването, промените в земеползването и горското стопанство и относно информация за действията, свързани с тези дейности ([1]), както разкрива позоваването на условията на околната среда в гъсто залесените страни, в преамбюла на посоченото решение.

(10) Финландия многократно изрази своята загриженост по отношение на своите дебити от обезлесяване за сектора на LULUCF вследствие промяната в правилото за компенсиране с Решението от Дърбан. Финландия изглежда засегната по специфичен и особен начин от прилагането на Решението от Дърбан. По текущи оценки Финландия е единствената държава членка, чийто годишен лимит от 3,5 % би означавал, че тя не може да покрие своите дебити, вследствие дейностите по залесяване, повторно залесяване и обезлесяване с кредитите, вследствие дейностите по стопанисване на горите, при отчитането на ангажимента си през втория период на ангажименти по Протокола от Киото.

(11) С оглед съобразяване със специалния случай на Финландия, Съюзът следва да прехвърли на Финландия общо количество, което не надвишава десет милиона предписани емисионни единици от аритметичния излишък, предвиден в Решение 2006/944/ЕО, изменено с Решение 2010/778/ЕС. Това общо количество следва да послужи единствено за еднократна компенсация на Финландия във връзка с въздействието, което оказва промяната в правилото за компенсиране, в рамките на необходимото, за да се позволи на Финландия да изпълни ангажиментите си през втория период на поети задължения по Протокола от Киото.

(12) Това прехвърляне следва да се извърши колкото е възможно по-скоро и преди края на периода на проверка за първия период на поети задължения по Протокола от Киото, при условие че са налични предписани емисионни единици в регистъра на ЕС и когато задължението относно Хърватия, както е посочено в Протокола относно някои разпоредби, отнасящи се до възможно еднократно прехвърляне на Република Хърватия на предписани емисионни единици, издадени съгласно Протокола от Киото към Рамковата конвенция на Обединените нации по изменението на климата, както и съответната компенсация по Договора за присъединяване на Република Хърватия към Европейския съюз ([2]), бъдат изпълнени или уредени.

(13) При използването на тези предписани емисионни единици Финландия не трябва да надвишава кредитите вследствие дейностите по стопанисване на горите във Финландия, които са забранени за използване в съответствие с параграф 13 от приложението към Решението от Дърбан. Комисията е отчела надлежно поетите от Финландия ангажименти за анулиране на получените вследствие на това прехвърляне предписани емисионни единици, които не са изразходвани към края на втория период на поети задължения.

([1]) ОВ L 165, 18.6.2013 г., стр. 80.
([2]) ОВ L 112, 24.4.2012 г., стр. 92.

(14) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Комитета по изменение на климата,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Максимум десет милиона (10 000 000) от предписаните емисионни единици, посочени в член 2 от Решение 2006/944/ЕО, се предоставят, за да се позволи на Финландия да изпълни ангажиментите си през втория период на поети задължения по Протокола от Киото.

Централният администратор на регистъра на Съюза ще прехвърли, колкото е възможно по-скоро и преди края на периода на проверка за първия период на поети задължения по Протокола от Киото, въпросното общо количество, което не може да надвишава десет милиона (10 000 000) предписани количествени единици по партидата на страна по Протокола от Киото в регистъра на Финландия.

2. Прехвърлянето, посочено в параграф 1, се извършва, при условие че са налични предписани емисионни единици в регистъра на ЕС и когато задължението относно Хърватия, както е посочено в Протокола относно някои разпоредби, отнасящи се до възможно еднократно прехвърляне на Република Хърватия на предписани емисионни единици, издадени съгласно Протокола от Киото към Рамковата конвенция на Обединените нации по изменението на климата, както и съответната компенсация по Договора за присъединяване на Република Хърватия към Европейския съюз бъдат изпълнени или уредени.

Член 2

Адресати на настоящото решение са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 16 април 2014 година.

За Комисията
Connie HEDEGAARD
Член на Комисията